

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

un an 150 Lei
pe jumătate 75 Lei
în America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Din pildele altora.

Estonia e o țară mică, cu pământ foarte sărac, dar este bogată și fericită.

În partea de miază-noapte a Europei, chiar lângă apa Mării Baltice, este o țărișoară mică, anume *Estonia*. Pământul acestei țărișoare e sărac. Mai bine de jumătate e nisipos și plin de mlaștini. Pământ arător este foarte puțin.

În Estonia încă au fost moșii mari și întinse. Un singur moșier stăpânea sute de pogoane. După război și aici, ca și la noi, moșiile mari au fost împărțite țăranilor. Au primit pământ, însă numai țăranii buni și harnici.

Estonii toți sunt oameni buni și plugari foarte silitori. Au văzut, că pământul lor e mlaștin, de aceea au început să facă șanțuri, să scurgă apa, să sece mlaștinele și să le prefacă în ogoare roditoare. Unde pământul e mai slab, pun gunoi, ori îl ajută chiar și cu îngrășămintă cumpărate.

Pământul îl lucrează foarte bine. Întrebuințează tot felul de mașini economice. Uneltele pe cari le folosesc sunt celea mai alese. Au ajuns în chipul acesta să producă cereale multe și foarte curate. Vând cereale și în alte țări. Și sămânța de cereale din Estonia, azi e foarte căutată în străinătate.

Dar Estonii sunt și buni crescători de vite. Toate vitele dintr'o comună sunt scrise într'un registru, care se păstrează la primărie. Din registru se poate ști soiul de care se ține vita și părinții dela cari se trage. Vitele le grijesc foarte bine. În grajdurile de vite din Estonia e curat ca și în casă. Folosesc vitele la lucru. Pe celea mai multe însă le țin pentru lapte. Peste tot locul în Estonia sunt fabrici pentru unt și cooperative-lăptării. De două ori pe lună, laptele se trimite la Universitatea din Dorport, unde se cercetează, nu cumva sunt în el germeni de boale?

Cresc vite și pentru tăiat. Vând carne și în alte țări. Această carne poartă totdeauna pecetea negustorului; să știe toată lumea de unde vine.

Dela Estonieni putem lua pildă și noi. În țara noastră încă s'a împărțit pământul. Nu este plugar, fără pârțică de pământ. Și pământul nostru e bun, e gras, par'că e uns cu unsoare. Se cere numai ca acest pământ să-l grijim și să-l lucrăm cât să poate de bine. Să întrebuițăm uneltele celea mai bune. Să ne însoțim mai mulți la olaltă și să cumpărăm și mașinile de cari avem trebuință. Cu ajutorul acestor mașini să alegem semința cea mai bună și la semănat să întrebuițăm numai semința aleasă și curată.

În chipul acesta iar vom ajunge să producem cantitatea mare de cereale, pe care o produceau moșiile mari înainte de război, și mai ales vom ajunge, să avem calitatea aceea bună și aleasă, pe care o aveau pe vremuri cerealele noastre.

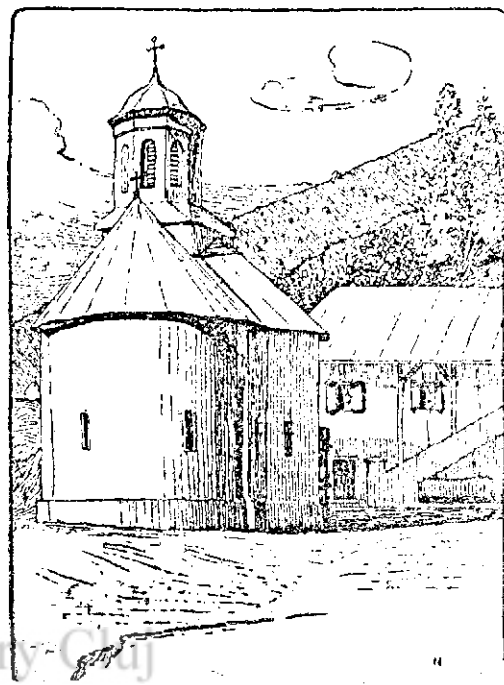
Orice gospodărie însă, nu se poate purta fără vite. Ele ne sunt de mare ajutor la lucrarea pământului. Chiar pentru aceea să ne trudim să avem vite bune și de soi ales. Vitele să le ținem bine și mai ales de vitele de prăsilă să purtăm o grijă deosebită.

În satele săsești din Ardeal încă se face înregistrarea vitelor, așa că un cumpărător numai cercetând registrul poate să știe de ce soi e și de unde să trage vita pe care o cumpără. Aceasta înregistrare s'ar putea face în ori care comună și folosul ar fi de neprețuit.

Laptele pe care îl mulgem dela vacile noastre să-l folosim pentru hrănire, iar ce întrece să-l vindem. Pentru vinderea laptelui să înființăm în fiecare comună câte o cooperativă-lăptărie. Câștigul din lapte poate să fie foarte mare. S'a socotit, că în țara întreagă numai din laptele vândut s'ar putea câștiga peste cincizeci de miliarde Lei.

Țări străine doresc să cumpere vite dela noi. Să ținem vite și pentru tăiat. Să le îngrășem bine, să fie grele, căci se plătesc scump și ne aduc bogăție.

Iar dacă suntem bogați noi, e bogată și țara, și toți vecinii ne doresc preținia.

Un frumos lăcaș de închinare:
Mănăstirea Prislopului din județul Hunedoara.

După alegerile comunale.

Au trecut și alegerile cari au făcut atâta vâlvă și lolot. Ele n'au adus însă nici o bucurie pentru țară, din potrivă, durere și amărăciune! N'au adus bucurie, pentru că prin ele nu ne-am întărit noi Românii, în țara care este a noastră, pentru că noi am făcut-o, ci prin acestea alegeri, s'au ridicat iarăși la prea multă putere cei străini de durerile și de simțirile noastre românești! Listele consilierilor comunali, în afară de satele românești, sunt pline cu nume de Unguri, de Sași, de Jidani și de alte nații, cari, ca ieri, erau cei mai înverșunați dușmani ai neamului și ai țării noastre. Răul l-au început liberalii, cari, pentru că să poată ieși tot tari și mari, s'au dat la târg cu Ungurii și Săculii din Ardeal. În felul acesta chiar noi Românii i-am primit pe străini în taberele noastre, ca în cearta politică dintre noi, ei să hotărască lupta. Și ei au și hotărât-o în prea multe părți, chiar în paguba noastră, cari am făcut țara și ar trebui s'o păstrăm tot așa, precum ne-au hărăzit-o eroii morți prin tranșee și pe câmpurile de bătaie.

Hotărât: alegerile comunale din urmă nu ne fac mare cinste nouă, *Românilor*. Și vina este a se căuta mai întâi de toate în însăși legea administrativă, care așa cum este făcută, nu s'a dovedit a fi de loc bună! Căci ea lasă ușă prea largă pentru întărirea celor cu simțiri streine de neamul nostru; astfel, că mai ales aici în Ardeal, și în Basarabia, orașele au ajuns să fie cărmuite, în mare parte, tot de Sași, de Unguri, sau de Jidani și Ruși, cum au fost și înainte de România Mare.

Evanghelia Duminicii.

Duminica III. din postul mare,
Marcu 8, 34-9, 1.

„Zis-a Domnul: Celce vrea să vină după mine, să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa și să vie după mine. Căci cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va. Iară celce-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela-l va mântui. Căci ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Căci cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam preacurvar și păcătos: și Fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții săi îngeri. Și le zicea lor: Amin, zic vouă: sunt oarecari din cece stau aici, cari nu vor gusta moarte, până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere“.

Din cuvintele acestea ale Mântuitorului vedem înainte de toate că nu oricine este dator să-i urmeze Domnului. Dacă însă vrea s'o facă cineva, trebuie înainte de toate să se lapede de sine, adică să se lapede de lăcomia după plăceri, averi și ambițiuni, căci acestea sunt piedecile mântuirii. Dacă a făcut-o aceasta, n'are decât să sufere cu răbdare durerile și întristările vieții acesteia, să fie gata a-și lua crucea pe umeri, cum a luat-o Mântuitorul, și numai după aceea să-i urmeze lui, adică să-i îplinească poruncile și sfaturile. Oricine va face astfel, va ajunge la desăfârșire.

Celor mai mulți oameni însă nici prin gând nu le trece așa ceva. Toată truda și lupta lor este numai una singură, ca să-și mântuiască și ferlească cu tot prețul viața pământească.

Se feresc deci de orice năcaz și suferință, și n'au altceva în vedere decât binele și fericirea trupului. Unii ca aceștia însă dobândânduși prelungirea vieții pământești, își pierd sufletul. Pe când aceia cari își pierd viața pentru Domnul nostru Isus Hristos și pentru învățăturile sale, eum au făcut sutele de mii de mucenici, aceia-și vor mântui sufletul.

Și oricât s'ar părea lumii de astăzi de nebunesc acest lucru, este cu toate acestea nu numai un lucru minunat, ci singurul cuminte. „Căci ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Căci cine se va rușina de mine și de cuvintele mele întru acest neam preacurvar și păcătos: și Fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său cu sfinții săi îngeri“ adică la sfârșitul lumii, la judecata din urmă.

Și ca să audă și să înțeleagă și bine să urmărească ascultătorii această amenințare, le-a și prorocit, că unii dintre acești ascultători „vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere“, adică vor vedea cu ochii împlinindu-se unele prorocii de ale lui Isus, cum a fost dărâmarea Ierusalimului și a bisericii celei mari și Imprăștierea poporului jidovesc în toată lumea, cecece sa și întâmplat la anul 70 după nașterea lui Hristos și cam la 40 după aceasta vorbire, pe când dintre ascultătorii de pe atunci trăiau mai mulți înși, între ei și sfântul Ioan.

* * *

Domnul nostru Isus Hristos numește poporul jidovesc de pe atunci „neam preacurvar și păcătos“, fiindcă poporul jidovesc, prin păcatele sale cele multe, a rupt legătura de dragoste și de credință care era între el și Dumnezeu. Precum se numește preacurvar acela dintre soții de căsătorie, care-și înșală pe soțul său, așa se numește și poporul jidovesc preacurvar, pentru ruperea legăturii sale de dragoste și de credință cu Dumnezeu.

Să ne dăm seama deci și noi, dragi cetitori, nu cumva ni-se potrivește și nouă această numire grozavă. Și numai după aceea să ne gândim serios la cecece se desprind din sfânta evanghelie de astăzi.

Reînviind deci din nou legăturile de dragoste și de credință cu Dumnezeu, să ne punem foarte serios întrebarea: „Ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?“ Astăzi mai cu seamă, când trăim ca și când n'am avea suflet, când pofta nestăbilită după plăcerile de tot felul, după averi cât mai multe și după ambiții, titluri și onoruri, cârmuește lumea întreagă; astăzi, când lumea aceasta pare un mare furnicar din care ies și se întorc sute de milioane de înși, încăcați cu tot felul de poveri, și când cei mai mulți dintre oameni par lipsiți cu totul de suflet și de credință; astăzi mai ales, când atâția se rușinează de Hristos și de cuvintele sale, da, astăzi mai ales, ar trebui să ne punem cât mai des aceste două întrebări.

Iar aceia cari, punându-și-le, s'au întors dela împlinirea celor trei poște mai sus înșirate, pot să încerce a se desăvârși, a privi la pildele călugărilor și ale călugărițelor, cari s'au lăpădat cu totul de poștele lumii acesteia, și-au luat crucea durerii pe spate și au urmat lui Hristos, intrând în mănăstiri. De acuma avem și noi o mănăstire pentru bărbați, la Bicsad și alta pentru femei, la Obreja. Porțile acestor mănăstiri încep a se deschide tot mai largi și primesc pe toți aceia cari au gând serios de a se desăvârși. Suntem încă la început numai, dar nădăjduim că ne vom desvolta tot mai mult și mănăstirile noastre vor fi asemenea celor mai bune mănăstiri apusene.

IULIU MAIOR.

Vapor răătăctor. Mai în zilele trecute s'a aflat în marea de lângă țara Japoniezilor un vapor, plutind în voia întâmplării. Mergând în ajutorul lui vapoarele celelalte, au aflat pe vapor vreo patru marinari ca vai de ei, cari le-au povestit, că de aproape o lună le-a fost vaporul în primejdie. Atunci 19 marinari au sărit într'o barcă, în nădejdea că-și vor putea mântui viața. Ei patru înși au rămas pe vapor, pentru că le era tot una că unde vor muri. Și cei patru au scăpat, pe când cei 19 au fost înghițiți de valuri.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Rugăciune.

Părinte bun! Intoarce-ți fața Ta spre noi,
Și'n dragostea Ta iarăși ne primește.
O, nu căta că suntem azi atât de răi,
Cî'n ura ce ne stăpânește,
Trimite-un sol din cei aleși ai Tăi,
S'aducă pacea care ne lipsește.

Cu ani bogați ne-ai dăruit, Stăpâne,
Și-avem de toate din destul,
Și vin și pâine.
Dar dragoste în inimi n'am avut,
Nici cel sărac, nici cel avut,
Și nu gândim la ziua cea de mâne.

Tu, ca un bun, ne binecuvintezi ogorul,
Și avem din toate de prisos,
Dar vezi, poporul, —
Sedus de cei fără de lege, —
El nu mai vrea a Te'nțelege,
Pe Tine, binefăcătorul.

Și așa noi am uitat
A Tale bunătăți, Stăpâne,
Dar azi văzând al nost păcat,
Cu lacrimi te rugăm, Părinte,
Să fi cu noi, și de-azi 'nainte,
Bun, milostiv și îndurat.

S'avem iar pacea care ne lipsește,
Trimite-un sol din cei aleși ai Tăi,
Iar ura ce ne stăpânește,
Depart'o Doamne dela noi!...
— Părinte bun întoarce-ți fața Ta spre noi,
Și'n dragostea Ta iarăși ne primește.
Pețelca IULIU DOMȘA, inv.

Bunătățile pământului.

Cele mai prețioase Diamante.

Cei vechi întrebuițau diamantul în stare brută (nelustruită). Puterea scilpitoare, strălucirea, care-i ridică așa de mult prețul, se poate mări prin lustruire, prin tăiere artificială (cu meșteșug). Tăierea se pare a fi fost făcută mai întâiu prin secolul XIV (1300—1400) și studiată mai deamărunt prin 1476 de un tinăr din Bruges (cetește: brij) în Franța, cu numele Ludovic de Berquem, care dăruie domnitorului Carol Temerarul cel dintăiu diamant lustruit. Lustruirea și tăierea se face cu ajutorul unor discuri (funduri) de oțel, acoperite cu praf de diamant amestecat cu unt de lemn. Lucrarea e de două feluri, după cum bucata întrebuițată este mai lătareată sau mai bulbucată. În cazul prim, fundul diamantului se face lat și fețele nouă se fac numai pe o parte. Acest mod de tăiere se numește în rozetă. Dacă se fac fețe nouă pe amândouă părțile, lăsând numai un mic neteziș la partea superioară: avem

tăiere în brilliant, care e cea mai căutată, cea mai frumoasă.

Nu toate diamantele sunt supuse tăierii. Cele nelucrate se numesc diamante naturale, din ele se face praful, cu care se lustruesc celelalte. Ele se mai întrebuițează în orologerie, bijuterii (inele, brățare, cercei etc.).

Diamantele cele mai renumite sunt astăzi: *Marele Mogul*, numit și *Koh-i-noor* (muntele de lumină). Din proprietatea emirilor (principilor) afgani a trecut în posesiunea prințului din Pendșab, Dhuleep Sing, iar acesta fiind alungat de Englezi, diamantului a ajuns între clenodiile (comorile) coroanei engleze. Greutatea originală i-a fost de 900 carate. Prin 2 tăieri și lustruiri s'a redus la 102 carate. E de mărimea unui ou de găină. Valorează 120,000 de franci elvețieni (6 milioane lei, după banii noștri de acuma).

Orloff diademul toiașului imperial rusesc (al fostului țar din Rusia), are 193 carate și forma unei jumătăți de ou.

Pe la începutul veacului XVIII se găsea într'un templu al lui Brahma, în India, unde forma ochiul unui idol. Celălalt ochiu era tot un diamant, de aceeași mărime. Un soldat francez își puse în gând să scoată ochiul acestui idol. El se prefăcu de-odată, că e un mare credincios al brahmanismului și încă așa de înfocat, încât fahirii îi încredinșară să păzească templul cu pricina. Într'o noapte, pe când o

De prin sate și orașe.

„Astra” în comuna Noul.

Frumoasă serbătoare sufletească a avut comuna *Noul* din jud. Sibiu, Duminecă, în 21 Februarie, a. c. Au sosit trimișii societății noastre culturale „Astra”, să se convingă despre puterea de viață a satului românesc și să strângă mâna conducătorilor vrednici ai satului. La hotarul comunei au ieșit înaintea trimișilor poporeni (bărbați) organizați în societatea pompierilor. Dl. pâr. gr. cat. Teodor Pădureanu a binevențat pe oaspeți. În mijlocul cântecelor naționale au pornit-o cu toții spre sat. În fața școlii românești li aștepta tineretul școlar, cu steag în frunte și cu dnii inv. dir. I. Dragomir și inv. G. Vlad. La ceasurile 2, după o masă bogată, luată în casa ospitalieră a dlui părinte, s'a început șezătoarea culturală. Corul, condus de dl inv. Vlad, a cântat „Trăiască Regele”, „Hora Daciei”, „Pe-al nostru steag”, „Luncile s'au deșteptat”, spre mulțămirea tuturor. În sala plină stup, au vorbit: dl pâr. T. Pădureanu, și direct. desp. Sibiu, inspector școlar *Silviu Teșosu*, despre „Astra” și însemnătatea ei în trecut și viitor. Dl inspector a mai rostit cuvinte de îmbărbătare, amintindu-ne de trecutul glorios al poporului românesc.

Dl secretar literar substituit al „Astrei” *Dr. Horia Petru-Petrescu* a vorbit despre numele cel rău ce ni l-am făcut europenii cu războiul cel mare, în celelalte părți ale pământului. Îți vine să-ți duci mâna la ochi și să te ascunzi, de rușine, auzind sau cetind învinuirile îndreptățite aduse albilor din partea negrilor, a celor de culoare roșie sau galbenă. Să ne dăm osteneala cu toții ca să îndreptăm relele, cari amenință totul, cultura europeană, și să nu zimbim când e vorba de Europa, fiindcă din Europa facem și noi parte.

Secretarul a mai citit o lucrare proprie, o descriere din viață, din copilăria marelui pictor român *Nic. Grigorescu*. — O frumoasă vorbire a ținut dl inspector general școlar *Victor*

Păcală, punând la inimă ascultătorilor creșterea copiilor, viitorul neamului. Copiii au jucat mai apoi Călușerul, Bătuta, Hora în aplauzele tuturor. Dl inv. dir. Dragomir a mulțămii oaspeților dragi, iar dl director Teșosu a promis că va mai trimite „Astra” reprezentanți de ai ei într-o comună, în care sunt primiți cu atâta dragoste. S'au împărțit cărțile și foi. Membrii înscriși sunt numeroși. Plecând la altă conferință trimișii „Astrei” și-au spus: fie! că sate ca „Noul” ne aduc puteri nouă, să alergăm pe satele românești și să răspândim lumina!

Correspondent

Jalea Clujului.

Au murit doi truntași binemeritați pentru națiune.

Clujul românesc a îmbrăcat de curând haină cernită, haină de grea jale, căci a pierdut pe doi bărbați ai săi dintre cei mai vrednici. În ziua de 20 Februarie a murit pe neașteptate cunoscutul și mult iubitul profesor *Ioan Paul* dela cea mai înaltă școală românească din întreg Ardealul, dela așa numita Universitate. Și, puțin după dânsul, a plecat dintre cei vii și prefectul *Septimiu Mureșianu*, care prin slujba sa înaltă și prin întreg trecutul său de muncitor harnic și râvnitor, și-a câștigat un nume bun, curat și cinstit chiar și de potrivnicii săi politici. Pierderea aceasta nu este însă numai a Clujului, ci a țării întregi, căci dânsii, amândoi, au fost dintre acei bărbați ai neamului nostru, cari, muncind cu stăruințe de apostoli, au adus foloase tuturor.

† Profesorul IOAN PAUL

a fost dintre dascălii cu dar ai neamului nostru. A fost cu dar, căci Dumnezeu îl înzestrăse cu foarte alese însușiri sufletești, pe cari nu le-a precupețit niciodată, ci le-a sămănat cu mână largă în ogorul școlii și al cărții românești. Pe lângă dar, profesorul Paul mai avea și un car de învățătură, pe care și-o câștigase cu multă trudă și lipsuri, căci a fost copil de om săra

furtună groaznică lucra pe dinafară, soldatul nostru meșterea pe dinlăuntru și scoase un ochiu al idolului. Al doilea nu-l putu. Silit să se mulțumească numai cu atâta, el vându diamantul cu 50,000 franci unui Englez, care-l vându unui Evreu cu 300,000 franci, iar acesta mai cu cap, îl vându cu 2,500,000 franci prințului Orloff, pentru împărăteasa Caterina II, plus o rentă anuală viageră (pe viață) de 100,000 fr. și nobleța pe deasupra.

„Regentul Franței” e unul din cele mai frumoase diamante. În stare brută avea 410 carate. S'a lucrat la el în doi ani și numai lucrul a costat 600,000 franci. După tăiere a rămas de 136 carate, dar e lucrat de minune. A fost furat din minele marelui Mogul, după care a ajuns în Europa. Oferit întâiu regelui Angliei, acesta l-a refuzat, din cauza prețului. Atunci stăpânul lui veni cu el în Franța, pe timpul Regenței. Cu toate stăruințele lui Law, ducele de Orleans nu se putea hotărî să-l cumpere pentru rege, fiind mare strimtoare de bani. În urmă, ce-l carel furase, mai lăsând din preț, diamantul fu cumpărat cu 2 milioane și resturile ce vor cădea la tăiere. Astfel Franța ajunse stăpână pe această piesă (bucută) unică, prețuită la 12 milioane de franci în aur. Diamantul acesta a aștit așa de mult curiozitatea lumii, încât în timpul revoluției celei mari, poporul l-a cerut să-l vadă. Când s'au furat diamantele coroanei, a fost furat și acest diamant, dar s'a găsit mai târziu ascuns într'un hambar.

Napoleon I l-a purtat la mânerul sabiei. Precum vedem, Koh-i-noor, Orloff și Regentul sunt de obârșie din India Orientală.

Emulul (rivalul, părechea) acestor nestemate e *Braganza* — decumva nu e fals. L-a găsit prin veacul XVIII, în afluentul fluviului La Plata un sclav, care imediat a fost eliberat. S'a trimis regelui Portugaliei. Greutatea 1680 de carate. Valoarea 3 milioane lire sterline (peste trei miliarde de lei, după banii noștri de azi) decumva e veritabil.

GAVRIL TODICA.

Colonel bulgar hoț. Colonelul bulgar *Economof* a furat dela armata bulgară suma de un milion 700 de mii leva și apoi a fugit la noi în România. Poliția noastră arestându-l a băgat de seamă că acest colonel bulgar a fost pe vremuri ofițer în armata română, iară în cursul războiului a fugit la dușman. Pentru această faptă a sa a fost judecat de ai noștri, dar nefiind în țară nu și-a putut plini pedeapsa. Prins acuma, colonelul *Economof* va fi adus din nou în fața tribunalului militar și pedepsit conform legilor noastre. Guvernul bulgar l-a cerut dela guvernul nostru ca să-l pedepsească și pentru furt, dar guvernul nostru nu l-a dat pe mâna bulgarilor ci i-a confiscat și cei 360 mii de lei pe cari i-a aflat la el. Pe fiul său, care era împreună cu el, l-a eliberat și l-a asentat pentru armata noastră.

și a răzbit în lume numai prin îndărătnicia sa de școlar neobosit și ascuțit la minte. Și avea „Moșu Paul”, cum îi ziceau școlarii și prietenii săi din anii din urmă la Cluj, o inimă de aur și o cinste fără prihană, ca raza de soare în zorii dimineții. Cuvântul său era cuvânt și inima sa era bună și moale, ca pâinea din sărbători.

Ioan Paul s'a născut în comuna *Highiș* de lângă Turda și a învățat carte aici la noi, la Blaj, în timpul când director al școlilor era marele învățat *Timotei Cipariu* și *Ion Micu Moldovan* (Moldovănuț) profesor. Dela aceștia a prins abunăseamă marea dragoste de limbă și de slovă românească, de tipar, de cărți și de scriitorii Românilor, pe cari știa să-i învie atât de minunat în lecțiile sale de profesor. Isprăvind învățătura aici, a trecut munții în Moldova, ea atâția alți școlari ai Blajului, și s'a făcut profesor la Iași. Acolo a slujit cu cinste și cu omenie un lung șir de ani, iar când Ardealul liberat din jugul unguresc, și-a chemat fiii pribegi să-i pună la muncă de înălțare și de refacere, între cei dintâi cari s'au înștiințat la datorie a fost „Moșul Paul”, moș de ani, însă foarte tânăr încă, la inimă și la suflet. Și cerând de lucru în Ardeal, scria: de nu-ți găsi altă treabă de făcut pentru mine, sunt gata să mă duc „docinte” (învățător) în satul meu *Highiș*, între munții! Tare s'ar mai fi bucurat *Highișenii*, dar locul *Moșului Paul* era la Cluj, unde avea sub mână sa chiar pe profesorii dascălilor, atâta era de învățat. *Moșu Paul* a fost scriitor și de cărți și de povestiri atrăgătoare, ca acel minunat „*Florică Ceterașul*”, care este rupt par'că din inima Ardealului, nu dintr'a unui singur om.

Într'un cuvânt, profesorul Paul, răposat de curând la Cluj, și ca om, și ca dascăl, și ca învățitor de peană grăitoare, a fost un bărbat dintre cei mai de frunte și mai aleși ai neamului nostru. Dintre aceia însă, cari nu fac valvă, nu fac gură, ci lucrează, muncesc, folosind în cea mai deplină măsură.

Fie-i țărâna ușoară și pomenirea veșnică!

† SEPTIMIU MUREȘIANU.

A fost prefectul Clujului, vasăzică om cu slujbă înaltă, cu putere și cu trecere. La această treaptă, mult râvnită în zilele noastre, *Septimiu Mureșianu* însă nu s'a ridicat, cum se întâmplă adeseori, prin învârteli și surubării politice, ci s'a ridicat prin muncă și stăruință vrednică de toată cinstea. Nici n'a prea făcut politică în înțelesul de astăzi al cuvântului, ci a făcut slujbă și administrație, silindu-se să facă bine și să mulțumească pe toți cei încredințați conducerii sale, fără întrebare de legături sau de treaptă omenască. A cutrierat în mai multe rânduri toate comunele județului său, ajutând biserici, clădind școli, mângâind și încurajând. A mijlocit dela guvern sume însemnate pentru bisericile românești din județul Clujului, și unite și ortodoxe, deopotrivă.

Prefectul *Mureșianu* era de fel din comuna *Tăgșor* și școlile celea înalte tot la Blaj le-a făcut, ca și profesorul Paul. Ba *Septimiu Mureșianu* a fost și teolog în Seminarul din Blaj, între cei mai aleși. Fiind bun de peană, scria încă deatunci articole însuflețite în gazeta „*Tribuna*” din Sibiu. Pentru un articol dintre acelea, tribunalul din Cluj l-a judecat la închisoare. Atunci a părăsit Ardealul și, trecând munții la București, s'a ales om cu vază și slujbe frumoase. Norocul i-a hărăzit fericirea să se întoarcă „*fișpan*” (prefect de județ) tocmai în orașul, unde în tinerețe, îl pândise, cu gâtjelul deschis, temnița procurorului unguresc!

Prefectul *Septimiu Mureșianu* a fost înmormântat în ziua de 25 Februarie, prohodit fiind de *Ilustr.* Sa *Dr. Ambroziu Chețianu* din Blaj, ca trimis din partea I. P. Sf. Sale Mitropolitului, de protopopul *Dr. Elie Dăianu* și de preoțimea clujană, cu corul teologilor din Blaj, al bisericii unite și al episcopiei ortodoxe.

Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Blajul încă jelește cu adâncă durere pe acești aleși bărbați ai neamului nostru, cu atât mai vârtos, că amândoi au fost școlarii, deci fiii săi, ca atâția dintre cărturarii și conducătorii Românilor din timpurile vitrege, cari aici, la îmbinarea Târnavelor, în cetatea Blajului și-au cules învățătura și simțirile învățate de Români!

Cum stă lumea și țara?

Guvernul gata de ducă.

Se împlinesc patru ani, de când la cârma țării stau liberalii. Constituția spune însă, că tot la câte patru ani să se facă alegeri nouă de trimiși în Parlamentul țării, și din aceste alegeri să se scoată conducătorii guvernului. Adecă, guvernul dlui Ionel Brătianu e la sfârșitul sorocului său. Acum un lucru trebuie să se întâmple de bună seamă: se va dizolva Parlamentul și vor trebui să se facă cât mai curând noi alegeri de deputați și senatori. În clipa când pleacă Parlamentul de azi, trebuie să-și tragă pe seamă și guvernul, că oare plecându-i oamenii, el mai poate să rămână sau nu? Liberalii au cercat un pic voința țării în alegerile comunale cari au trecut. Și acestea alegeri n'au fost chiar așa precum și le-au dorit. Din potrivă.

Marea întrebare este deci: ce va face d. Brătianu? Pleacă și dânsul cu Parlamentul său, ori mai încearcă odată marea cu degetul?

Răspunsul noi nu-l putem ști, că d. Brătianu, ca om politic ce este, nu-și descopere gândurile pe înainte.

Svonurile sosite dela București spun însă, că d. Brătianu, după toate semnele, ar fi hotărât să-și dea mulțămita și să facă loc altui guvern, care, acesta va face și alegerile celea noi. După acestea svonuri, d. Brătianu mai rămâne doar câteva zile, până se votează noua lege electorală, apoi își ia rămas bun dela cârmă.

Tot aceleași voturi spun, că la guvern va veni Partidul Național ori singur, ori în unire cu Țărăniștii. Aceasta mai cu seamă, că astăzi, în țara noastră acestea două partide s'au dovedit a fi mai tari. În orice caz, în zilele acestea se așteaptă mari schimbări în politica țării noastre.

In Parlament,

care își ține acum celea din urmă ședințe ale sale, au fost niște frecușuri sdravene între opoziție și guvern. Ba au fost chiar sfezi în lege, cu strigăte și huiduieli. Dl ministru Constantinescu a căutat să apere alegerile comunale și să le scoată bune și curate pentru liberali, dar deputații Dobrescu al Dejului și Diaconescu din vechiul regat i-au aruncat grele cuvinte, încât liberalii au cerut scoaterea lor din ședință. Asta s'a întâmplat la 2 Martie.

În afară de acestea frecușuri, în Parlament sau mai desbătut niște legi mai mărunte, urmând să se ocupe, până la dizolvare (trimitere acasă pentru totdeauna) numai cu Legea cea nouă pentru alegeri. Se spune, că nu-i mai arde acum guvernului nici de noua lege bisericească, care rămâne pentru alte vremuri. Căci la 7 Martie, acest Parlament și-a încheiat trailul, și-a mâncat mălaiul!

O mare „învârteală“

„Învârteala“ este o vorbă ticăloasă, căci ea însemnează hoție, necinste, mai bine zis: pungășie subțire, înmănușată. Cei cari se învârtesc în felul acesta, fură de unde pot, mai adeseori chiar din banii statului, pe care îi păgubesc în folosul lor.

O învârteală de acest neam s'a descoperit iarăși, de curând, la București, în care sunt amestecate obraze foarte „alese“ și sus puse. Iată de ce este vorba:

În anul trecut țara noastră a cumpărat dela o fabrică din Olanda vre-o 50 de aeroplane, cari au și sosit în țară și au fost date

în seama armatei. Cu acestea mașini s'au întâmplat însă o mulțime de nenorociri. Cercetându-se după cauza căderii tot mai dese a zburătorilor armatei, s'a aflat că aeroplanele „Fokker“ (așa se chiamă fabrica de unde au fost cumpărate) sunt marfă proastă, cu moatoare vechi și rele, bune numai să-și rupă piloții (zburătorii) gâturile cu ele. Aflând de lucrul acesta, Comandantul Armatei a căutat contractele cu fabrica și a văzut, că Fokker ăla, olandezul, ne-a tras pe sfoară, cum e mai rău! Iar vinovații sunt chiar oameni de-ai noștri, cari cică pentru sume mari, la preluare au închis câte-un ochiu și în loc de mașini proaste, au văzut tot aeroplane de clasa întâi.

Sforile învârtelii au ajuns la inginerul Jurgea Negrilești, care a primit la mână nu mai puțin ca 12 milioane de lei! Acesti bani inginerul cu pricina căuta să-i împartă și cu alți tovarăși ai săi, cu cari se învârtiseră împreună pe punga statului și pe pielea oamenilor noștri din aviație. În zilele dintâi se credea, că este uns la mâni și un general dintre cei mari. Asta s'a dovedit însă că nu-i adevărat.

În schimb au fost puși la răcoare Locotenentul-colonel *Beroniade* și inginerul *Mincu*, cari sunt dați în judecată. Și cică aceștia ar mai avea și alți tovarăși întru învârteală.

Ce rușine! Și ce ticăloșie! Noroc că treaba a răsuflat din bună vreme și cei cu botul uns de bacșișul Olandezului vor trebui acum să-și primească pedeapsa. Numai de și-ar primi-o cu vârf și îndesat, să învețe odată minte toți derbedeii cari fură banii țării și ai norodului!

Consilierii de drept ai Blajului.

1. *Toma Cocișiu*, ca reprezentant al învățământului de stat primar. 2. *Augustin Căliani*, reprezentantul învățământului de stat secundar. 3. Protopopul *Aurel C. Domșa*, reprezentantul cultului cel mai numeros ca credincioși. 4. *Dr. Eugen Solomon*, reprezentantul ministerului sănătății și ocrotirilor sociale. 5. *Hathazi Eugen*, reprezentantul ministerului agriculturii și domeniilor (serviciul zootehnic). 6. *Moldovan Simion*, reprezentantul ministerului lucrărilor publice. 7. *Augustin Folea*, reprezentantul camerelor agricole. 8. *Victor Munteanu*, reprezentantul Camerei de industrie și comerț.

Se vor scumpi vitele!

La București s'a ținut de curând un sfat, în care miniștrii au hotărât să scadă așa numitele *taxe de export* pentru vite, adecă aruncurile cari se plăteau până acum la graniți, pentru vitele vândute în străinătate. Această hotărâre este de foarte mare însemnătate pentru toți economii de vite. Scăzându-se taxele de export, negustorii de vite vor umplea târgurile și vor căuta să cumpere cât mai multe animale, pe cari le vor trece peste graniți, în țările lipsite de carne. Iar când căutarea este mare, vitele se ridică la preț și economii vor avea câștiguri frumoase în vitele lor. Iată deci o veste bună pentru săteni!

Taxele de export pentru vitele cornute se scad cu cel puțin 2000 lei de cap, față cu ce-a fost până acum, iar la porci cu 400 de lei.

Acelaș sfat a hotărât să scadă taxele de export și pentru bucate: grâu, orz, ovăș, făină, ba și pentru lemnele de lucru și pentru cărbunii de lemn. Până acum taxele de export pentru un vagon de grâu se urcau la 30,000 lei; pe viitor vor scădea la 15,000 lei; vagonul

de orz scade la 10,000 lei; făina dela 30,000 la jumătate; fasolea la 10,000 lei. Prin urmare, economii pot avea nădejdi, că scăzând taxele de export, vor crește binișor la preț și bucatele.

Singur despre cucuruz (porumb) nu se face nici o amintire în planurile marelui sfat economic dela București, măcar știut este că economii noștri cucuruz au mai mult de vânzare. Se vede că fabricanții de spirt (de holera) și au vârit coada și aici.

Din Aiud

— Un răspuns la cele publicate de „Aiudeanul“ în Nr. 7. al U. P. —

Domnule Redactor,

Adunarea de care a fost vorba s'a ținut la 17 Ianuarie. Acolo s'a vorbit numai de *cooperativa pentru asigurarea vitelor și cea economică* și nici de cum nu de păduri și pășunate. Precum apare apoi din procesul verbal, poporul încă înainte de începerea ședinței a înaintat președintelui Marian Sasu un memoriu, subscris de 120 din 130 de membri ai Reuniunii, în care se spune că, și-ar fi pentru totdeauna mulțumitor dacă ar face jertfa să se depărteze din fruntea lui, d'impreună cu întreg comitetul DSale. Memoriul a fost respins pe baza că adunarea a fost chemată în vederea altor lucruri. Mulțimea a voit să plece și numai cu greu am putut-o reține să nu se împrăstie, ca făina orbului, când aveam așa lucruri frumoase de împlinit.

A venit chestia asigurării. Dl M. Sasu ca președinte recomandă pe dl Theodoru care la rândul-i face propunerea ca toți membrii noștri să intre în Asigurarea-Românească cu o taxă de 86 lei lunar. Eu am zis — și aici s'a născut pricina — de ce să plătim noi Asigurării Românești pe lună 86 lei de membru, deci pe an numai după 100 de membrii 103,200 Lei, ca din această sumă ei să ne restituie, dacă ne moare o vacă sau două, zece mii — douăzeci de mii de lei, iar ceialtați bani să le rămână lor; de ce să nu-i vărsăm în o asigurare proprie, ca banii să ne rămâde nouă și să ne fie și vitele asigurate? Câte n'am putea noi face cu 103,200 lei pe an, iar în caz de nenorocire, până ne vom aduna capitalul, ne vom împrumuta cu 16% de la banca populară Aiudeana.

Dl Theodoru spune că țăranul cu greu plătește. Eu i-am răspuns: »Cum și-a plăti D-tale, va plăti și Reuniunii. Dacă în trecut n'a plătit, au fost de vină, să recunoaștem, și conducătorii țăranului, cari l-au chemat odată de două ori pe an la câte o ședință cu dări de seamă seci. Și susțin și-acum c'am grăit adevărul.

Poporul n'a mai voit să audă de Asigurarea Dlui Teodoru, deci trebuia să alegem comisia pentru asigurarea născută din sânul Reuniunii. Președintele provoacă adunarea să și-o aleagă. Ca să grăbesc alegerea, numesc pe unul, numesc pe altul întrebând poporul: »place-vă? Aveți încredere în el? Să nu veniți mâne poimâne că nu-i bun! Nu vă place de cei din comitet (la care eram și eu secretar), alegeți alții?!

Aleasă comisia, întreb președintele dacă-i convine și-o întărește?

Dsa răspunde: Fiindcă și-ai luat rol de președinte și fiindcă știu că tot ce se urzește aici este în contra persoanei mele, — revizorul Marian Sasu, fiu de țăran, — de azi să știți că mi-am dat abdicerea și nu vă mai sunt președinte. Conduce-vi-ți de azi cum vă va conduce Dumnezeu! Și-a eșit, urmat de dl protopop Bucur, de Căp. Popovici, Izidor Domșa și Loghia Popa.

Eu am rămas un moment, ca trăznit. Ce-i aici? Ce s'a întâmplat? Mi-au trecut atunci pe dinainte toate planurile frumoase din trecut: Casa de cetire, Cooperativa economică, Cooperativa

Pentru asigurarea vitelor, Obștea sâtească. Să se rădărnicească toate! Nu! Ne-a lăsat cu Dumnezeu, el ne va conduce. Rog poporul, prin o călduroasă cuvântare, să nu se imprăstie, să fim mai una de cât oricând, căci »unde-i unul nu-i putere, unde-s doi puterea crește». Alegem în urmă o comisie de verificare care a condus Reuniunea timp de o săptămână când s'au făcut noile alegeri și-am fost ales nu numai cu unanimitate, ci și cu rugămintă din partea poporului ca președinte. Toate aceste le documentez oricui dorește cu procesele verbale.

Acum, demagog e acela care îmbată poporul cu apă rece. Grăiască-i dlui Aiudeanu celui nou faptele!

Sub vechiul președinte au fost 137 membri. Din 21 Ianuarie, ziua alegerii mele, numărul s'a ridicat la 260. Deci aproape îndoit. Am înființat cooperativa pentru asigurarea vitelor cu un capital subscris de 24,000, Cooperativa economică cu 20,000 lei. Obștea sâtească în scopul cumpărării alor 130 jugăre pământ dela baronul Banfi cu un capital din care s'a vărsat în curs de o săptămână 27,000 lei. Taxe pentru Reuniunea dela membrii noi 2,500 lei. Ce pogres față de 4000 lei și ceva, tot ce-au agonisit înaintașii vreme de 5 ani?!

În 13 Februarie am avut o producție teatrală urmată de dans. S'au jucat »Lipitorile satelor». Au luat parte toți țărani, încât n'au mai încheput în sala Primăriei și mulți au lăcrimat când au apărut Călușerii cu cămăi albe și brăcii trei-culore, jucând jocuri naționale, cum n'a mai văzut Aiudul lui Bethlen Gábor.

Taxele au fost cât se poate de mici, totuși încasările au ajuns suma de 9200 lei, din cari 4,000 lei, venit curat, sunt destinați pentru Cassa de cetire, mai având o promisiune dela dl Prefect, tot de 4,000 lei.

Am ținut în fiecare Duminică aproape, adunări populare. Le-am câștigat multora drept de vot la alegerile comunale și în strălucita învingere datorită spiritului de jertfă și îndelungă răbdare a poporului îmi am și eu partea mea, organizând acel popor și susținând în el sufletul până la cele din urmă. Dovadă »darea de seamă a gazetei din loc »Enyedi Ujság».

După banchetul de Duminică (21 Febr.), unde mi-a răușit pentru întâia oară să întâlnesc laolaltă țărani și toți domni cu carte, să-și spună păsurile, inimă la inimă, să se cunoască și să se iubească — am condus o demonstrație la care au luat parte 300 de țărani, patru cu patru, încât părea mai curând o oștire regulată de cât o mulțime care-și cânta în cântece naționale pe străzile unguști ale orașului bucuria celei mai strălucite învingeri ce-a câștigat-o românismul de-aici, că ungerii înși și au început să se crucescă de ordinea și disciplina noastră.

Da, sunt tânăr!... Asta nu înseamnă că Da sau altul mai bătrân, care te 'ndeamnă la polemică, să stai într'un loc, unde nu mai faci, și cel mult nici nu stricini nici nu dregi. Poporul nostru are lipsă de lumină și trebuie să alerge după lumină, lăsând în urmă-i pe cei ce l-ar duce cu pașii bourelului. Acesta e crezul meu. Și când voi obosi, vină altul, eu o să-i binecuvânt calea și o să-i sărut mâna tânără care mi-a lua cârma!

Pân'atunci, câinii latră, luna trece mai departe!...

Profesor IUSTIN SALANȚIU.

Căderile de apă de pe valea Bistriței. Pe valea râului Bistrița sunt celea mai mari căderi de apă din întreagă țară. Acestea căderi de apă sunt mai însemnate la Bicaz și Toance. În acestea două puncte se vor construi mari mașinării (uzine) cari să producă electricitate. Cu ajutorul acestei electricități vor fi purtate toate fabricile cari sunt în munții Moldovei și cari se vor mai construi de acum în colo.

Știrile Săptămânii.

Noutăți dela postă. Calce are pachete la postă și nu le duce acasă în cel puțin 3 zile dela încunoștințare, va plăti câte 2 lei pe zi, taxă de magazinaj.

Pentru trimiterea banilor s'au tipărit mandate postale nouă, de culoare roz, cari fac 3 lei.

Scrisorile trebuie să fie toate în deajuns francate, altfel se plătește taxa de două ori. Dacă lipsește de pe o scrisoare timbru de 2 lei, primitorul plătește pedeapsă 4 lei, dar totdeauna cel puțin 2 lei. Oficiile nu mai pot trimite scrisori oficioase către persoane, ci numai către officii. Pentru aceste scrisori va plăti primitorul îndoit, așadară 6 lei 50 bani.

Îmbirea de patrie a Grecilor. Guvernul grecesc a adus la cunoștință generală, că țara are lipsă de cât mai multe aeroplane. Numai decât au hotărât orașele grecești că vor face o colecție publică în acest scop. Și au făcut-o. Numai orașul Salonic a strâns un fond din care se pot cumpăra 30 de aeroplane pentru armată.

Săraci Români, că noi departe suntem de așa ceva!

Gornist distins cu cea mai mare medalie. Era în 1918. Germanii nu mai puteau continua războiul. Au cerut deci armistițiul dela Francezi. Și atunci o goarnă a sunat dealungul și dealatul tranșelor. Glasul goarnei însemna încetarea dușmănilor. Și deodată s'au văzut trecând cu ochii legați mai mulți ofițeri germani peste tranșeele Francezilor. Erau ofițerii cari cereau pacea. Ei bine acest gornist a fost distins acum cu cea mai mare medalie, iară goarna lui a fost așezată în muzeul cel mai mare al Franței.

Lenin și Bolșevicia. Văduva lui Lenin, a unuia dintre întemeietorii Bolșeviciei, a cerut dela guvern, să-i dea voie să se mute din Bolșevicia și să se așeze în Elveția. Va să zică nici văduva lui Lenin nu se simte bine și în siguranță în Bolșevicia, decum alți muritori de rând.

Cinci gemeni. În comuna Bardar de lângă Chișinăul Basarabiei țărancă Maria Plugaru, de 25 de ani, a dat naștere la 5 fetețe gemene. După două ceasuri gemenele au murit, dar mama se simțește foarte bine. Femeia mai are copii.

Căpitan fugit la bolșevici. Căpitanul Ștefan Ionescu a fugit în Bolșevicia. El a lăsat o scrisoare, în care spune că pleacă pe alte țărâmburi, ca să-și încerce norocul. Bolșevicii l-au primit foarte bine, și deocamdată l-au lăsat în Kiev. Camarazii lui spun că era nebun.

Ce face beția. Feciorul cel mai mare al locuitorului Mujuk din Toplița Română era foarte bețiv. Când venea acasă dela cârciumă, făcea totdeauna bazaconii. Astfel în una din zilele trecute a venit acasă beat tun și a început a-și bate părinții. Acestia însă nu s'au lăsat și au început a-l lua la treparale. Atunci bețivul a luat un cuțit de culină și cu acela i-a ciopărtit până la os mâna stângă a mamei sale. Bețivul a fost arestat, iar nefericita mamă a fost dusă la spital.

Nenorocire într'o școală. În ziua de 27 Februarie, în clasa III-a a liceului de stat din Aiud, s'a întâmplat o mare nenorocire. Unul dintre școlari, umblând hoinar pe câmpul unde fac soldații deprinderi de împușcat, a găsit un glob de plumb, despre care el nu știa ce este. Aducând acest glob la școală, în clasă,

înainte de-a intra profesorul, s'a jucat cu acest lucru, care era o bombă, plină cu prav de pușcă. Copilul lovind globul de bancă, acesta a explodat c'o detunătură îngrozitoare. Un fum înecăcios a umplut școala și copiii s'au înspăimântat cumplit. Cel cu globul a fost rănit greu la mână. Zburăturile de plumb i-au retezat trei degete, iar vecinul său de bancă a fost lovit greu la umăr. În spaima cea grozavă, bieții școlari au luat-o la fugă prin oraș și s'au risipit ca puii de potârniche. Abia au putut fi liniștiți de părinții și de gazdele lor. — Rău fac copiii când adună toate ferele ori plumbii de pe câmp. Dela războiu încoace s'au întâmplat atâtea nenorociri cu bombe și cu patroane, uitate ori părăsite de soldați prin arături și pe dealuri. Să se ferească copiii de pe la orașe mai cu seamă, de »poligoanele» de tragere ale armatei!

Mare outrămur de pământ. În insula Kios, care se ține de Grecia, a fost un puternic outrămur de pământ. S'au dărâmat aproape toate casele și au murit și s'au rănit oameni foarte mulți.

Sgârcită, moartă de foame. În Viena a murit de curând jidovoica Paulina Geisinger, în vârstă de 73 de ani. Medicii au constatat că a murit de foame. Ea avea o avere foarte mare: mai multe case în Viena, câteva sute de jughere de pământ, și bani și pietri scumpe. Cu toate acestea ea nu ținea nici o servitoare și nu mânca aproape nimica, pentrucă-i era milă să dea banii pe mâncare. După moarte și-a lăsat jumătate averea orașului Viena, iară altă jumătate sinagogei jidovești.

În Mexic a început prigonierea creștinilor. Am arătat și în numărul trecut ceea ce a făcut guvernul din Mexic. Mai nou vine știrea că acest guvern a confiscat toate averile bisericilor, iară preoților le-a dat voie să rămână în țară ca profesori, dacă vreau, dar n'au dreptul să propună religia.

Guvernul din Mexic este un guvern dușman religiei, precum este și cel din Franța, și din Bolșevicia, și are de gând să șteargă orice religie din țară. Și-a găsit însă oameni, ba chiar muieri, cari i-au dat de gândit. Zeci de mii de cetățeni s'au adunat în fața catedralei și au cerut libertate pentru biserică. Poliția văzând că numărul nemulțămiiților se tot mămărește, a chemat pompierii, cari au început să puște asupra mulțimei cu apă. Mulțimea însă nu numai că nu s'a imprăștiat ci a început să meargă spre ministerul de interne și să ceară libertatea bisericilor și a preoțimei. Atunci poliția a început să puște în aier. Oamenii, dar mai cu seamă femeile însă au răspuns cu focuri de revolver și l-au rănit de moarte pe prefectul poliției. Atunci poliștii au început să puște asupra mulțimei, care s'a imprăștiat de astădată, lăsând pe loc patru răniți.

Femeile mexicane au făgăduit că nu se vor lăsa și că ele nu vor abzice de Dumnezeu și de biserică, mai bucuroase mor cu toatele.

Încă o învățătură pentru noi. Povestea e scurtă, dar foarte frumoasă și plină de învățături. Deputatul socialist Renaudet din Toulouse (Franța), a făgăduit alegătorilor săi marea cu sarea, că așa și așa va face dacă va ajunge deputat. Și oamenii l-au ales, că au crezut că este om de omenie. După ce a fost însă ales, dl deputat nu s'a mai ținut de cuvânt.

Mai zilele trecute umblând prin cercul său însă dl Renaudet a fost prins de alegători și bătut crunt, aproape omorât de ei, iară dacă nu-l scăpa poliția îl omorau cu siguranță. Toată lumea sbiera la el: Dă-ne ceace ni-ai făgăduit!

Familie numeroasă. În comuna Seseni din județul Orhei a murit zilele trecute Cassian Munteanu, în vârstă de 130 de ani. El a fost sănătos și teafăr până-n zilele din urmă ale vieții sale și a văzut și a auzit bine.

Munteanu s'a născut în anul 1796, pe când comuna Seseni n'avea decât 5 case, pe când astăzi are peste 1000. El a avut un fecior de 90 de ani, care a murit de mult. Cel mai mare nepot al lui Munteanu este de 62 de ani. La moarte l-au jelit pe Munteanu nu mai puțin de 234 de inși: feciori, fete, gineri, nepoți și stră-nepoți.

Mare nenorocire în Spania. Un tren de călători s'a ciocnit într'un tunel cu un tren de marfă. Sunt 70 de răniți, dintre cari 30 pe moarte.

Vapor bețiv. Așa le zic Americanii vapoarelor cari duc pe furis beaură bețivă în America. Numai cât Americanii sunt oamenii naibii. Ei au vapoare anume de polițiști, cari n'au altceva de lucru, decât să patruleze în jurul țărmurilor și să observe, nu cumva vine vre-un vapor încărcat cu beaură. Indată-ce simte un astfel de vapor începe să-l primească cu pușcături.

Așa a pățit de curând un vapor englez, care ducea beaură în America. Și știți câte gloanțe a primit vaporul englez? Numai 75. Așadar în America nu se face glumă cu legea, și e vai de capul aceluia care calcă vreo lege adusă, oricine ar fi acela.

Intre Armeni și Turci. Mai mulți refugiați armeni au atacat pe locuitorii turci ai Damascului (fosta țară jidovească Palestina) și au omorât peste 600 de turci și au aprins 150 de case.

Religie nouă. În Cehoslovacia a început a se răspândi o religie nouă, așanumita *sectă a sinucigașilor*. Credincioșii acestei religii sunt de credința, că omul nu se poate mântui prin botez, ci numai așa, dacă se ung cu sânge de om, care și-a luat însuși viața ori i-au luat-o alții, cu învoirea sa.

Astfel au făcut doi unguri Balla Sándor și Kacsur László din comuna Ujdávidháza de lângă Munkács. Balla l-a legat pe Kacsur cu mâinile la spate, l-a așezat cu capul pe un butuc și c'o lovitură de topor i-a rețezat gâtul.

Atunci Balla s'a uns cu sângele mortului pe frunte, pe față și pe alte părți ale trupului și s'a dus într'o casă a lui Kacsur. Acolo și-a acoperit fața cu un zăbranic negru și c'o năframă albă își făcu un laț ce-l prinse de un cuiu de grindă și s'a spânzurat.

Noua religie a adus-o Kacsur din Bolșevicia și a răspândit-o în mai multe părți ale Cehoslovaciei. Poliția caută după noii credincioși.

† **Maria Pop născ. Vodă,** soția Părintele Protopop Gavril Pop din Luna de Arieș, și mama profesorului de muzică Oct. Pop dela liceul de fete din Blaj, după un lung și greu morb, împărtășită fiind cu sf. sacrameinte ale muribunzilor, și-a dat blândul și nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Joi 18 Februarie 1926 la 8 ore seara, în al 55-lea an al vieții 33 ani al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele pământești ale răposatei au fost așezate spre vecinică odihnă, Duminecă în 21 Februarie în cimitirul bisericii gr.-cat. din Luna.

Fie-i țărâna ușoară și pomenirea binecuvântată!

Mulți cetitori, cor să le trimitem și numerii 1—8, adică cei aparținți dela 1 Ianuar 1926 încoace; durere, acești numerii nu-i mai avem! Toți ni-s'au trecut. Și iarăși, unii abonați noui se plâng, că încă n'au primit nici un număr din gazeta, cu toatecă dărușil s'au abonat de 2—3 săptămâni. Pe aceștia îi înștiințăm, că începând cu numărul trecut am pornit foaia la toate adresele.

Ajutoarele „Patriei“

Banca »Patria« din Blaj, care și-a ținut adunarea generală anuală în ziua de 27 Februar, a împărțit în scopuri de binefacere următoarele sume:

Orfelinatului gr.-cat. Blaj 10,000; Parohiei de sus a Blajului r. II. 10,000; Bisericii gr.-cat. Teiuș 8,000; Bisericii parohiale, Blaj 2,000; Sărbătorile din 3|15 Maiu 1925 14,000; Sala de gimnastică 3,000; Reuniunii Pompierilor 2,000; Clubul sportiv, 2,000; Casinei Române, Blaj 4,800; Reuniunii Meserieșilor, Blaj 1,000; Reuniunii femeilor, Blaj 1,000; Cobortei Simion Bărnuțiu 1,000; Bisericii gr.-cat. Șarmaș 1,000; Micilor Cercetași, Poiana, 500; Biserica gr.-cat. Tușin 1,000; Invalizilor de războiu, Cluj 500; Invalizilor de războiu, Aiud 500; Biserica gr.-cat. Veza 500; Sanatorul Geoagiului de jos 1,000; »Caritatea«, Cluj 1,000; »Colegialitatea« 1,000; Corpului contabililor autorizați și experți 1,000.

Direcțiunea băncii mai are la îndemână pentru ajutoare 1.128 lei.

Suma totală, împărțită în scopuri de binefacere, este de 67.928 Lei.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 80 b.
1 liră sterlină „ „	1150 „ — „
1 dolar „ „	237 „ — „
1 franc elvețian „ „	46 „ — „
1 liră italiană „ „	9 „ 50 „
1 franc belgian „ „	10 „ 70 „
1 coroană cehoslovacă se plătește	6 „ 95 „
1 zlot polonez se plătește cu	32 „ — „
1 dinar se plătește cu	4 „ 15 „
1 leva „ „	1 „ 66 „
1 marcă aur se plătește	57 „ — „
100 coroane ungare se plătesc cu	— „ 34 „

Cunoștințe folositoare.

„Pâinea noastră cea de toate zilele“

Viața noastră e strâns legată de grâu. Fără grâu nu putem trăi. Hrana cea mai sănătoasă o găsim în grâu. Din grâu măcinăm făină, iar din făină frământăm și coacem „pâinea noastră cea de toate zilele“.

Se crede, că grăul a fost făcut de Dumnezeu și a fost trimis omului prin arhanghelul Mihail. Unii mai spun, că a căzut din cer și că la început avea rod dela pământ și până în vârf. Numai mai târziu a luat Dumnezeu partea de rod din jos și a lăsat numai vârful adevă spicul.

În sfânta scriptură încă se pomeneste grăul. Iar în ceva scrisori vechi, găsite în China, se spune, că înainte de Domnul Hristos cu vre-o trei mii de ani, un împărat chinez învăța poporul cum să cultive grăul.

În mormintele egiptenilor s'au găsit boabe de grâu, cari așa de bine s'au păstrat încât au putut să fie sămănate, deși erau mai vechi de patru mii de ani.

Când au început oamenii să cultive grăul, nu se știe. Nici nu se poate spune de unde se trage grăul. În nici o parte a lumii, grăul sălbatic nu se găsește.

Dintrun fir de grăul pus în pământ crește în jos rădăcina stufoasă și mustăcioasă, iar în sus crește paiul gol pe dinlăuntru și cu trei-patru noduri. Dela noduri cresc frunzele lungărețe. În loc de codițe frunzele au o teacă care învâlește paiul să fie mai tare.

În vârful paiului crește spicul. Fiecare spic e format din 10—16 spiculețe mici, așezate pe osia spicului ea și pe un fus. Pe spiculețe se găesc florile, din cari se formează boabele de grăul. Florile au învâlișuri ca niște

solzi. Din acestea învâlișuri se face pleava. Pe vremea înfloririi grăului învâlișurile se desfac și se pot vedea părțile mai însemnate ale florii: firisoarele lungi, cari poartă în vârf săculeți plini cu un praf galben: *polenul*.

Înfloritul grăului ține două sau trei zile. Deschiderea florii se face dimineața, după răsăritul soarelui.

Azi sunt cunoscute peste optzeci soiuri de grăul. Cele mai bune soiuri sunt cele de toamnă. La noi încă se cultivă mai mult grăul de toamnă și mai puțin grăul de primăvară.

Soiurile de grăul de toamnă dela noi sunt:

1. *Grăul bălan.* Are spicul alb, cu mustăți. Boabele sunt roșcate. Acest grăul se sămănește peste tot locul. Paiul e subțire și holda cade foarte ușor mai ales în anii ploieși.

2. *Grăul de Banat.* Spicul este alb-gălbui, cu mustăți. Paiul e tare, și holda nu cade. E foarte roditor, așa că e cel mai bun grăul pentru țara noastră. Trebuie ca tot la 5 ani semința să se schimbe cu semințe din alt ținut mai departe.

3. *Grăul bălțat.* Are boabele roșii închise și cu pete de culoare galbenă aurie. Se sămănește mai mult în Moldova.

Soiurile de grăul de primăvară dela noi sunt:

1. *Grăul ardat.* Are boabe lungărețe de culoare galbenă deschisă. Se cultivă prin Dobrogea. Crește bine și în pământurile argiloase, dar nu e prea roditor.

2. *Grăul ghirca.* E adus la noi din Rusia. Are spic alb cu mustăți. Boabe mici de culoare roșie închisă. Se seamănă prin Moldova.

Pământul cel mai potrivit pentru grăul este pământul greu, lutos și bogat, în care se găesc și puține materii varvare, precum și ceva nisip. Varul e trebnicios pentru formarea boabelor, iar nisipul pentru întărirea paiului.

Pământul în care crește mult boziu, pomidă și fumăriță este un pământ bun pentru grăul. Grăul crește mai bine în locurile unde mai înainte au fost sămănate mazăre, fasole, linte, mazăriche, trifoiu, lucernă. Despre aceste păstăioase se spune, că îngrășă pământul prin rădăcinile lor. După rapiță, sfeclă de zahăr, cartofi, floarea soarelui și păpușoiu, grăul iarăși crește bine.

Vremea cea mai potrivită pentru sămănarea grăului de toamnă este între jumătatea lui August și începutul lunii Octomvrie. Bătrânii spun, că grăul să se sămănească între Sântămării.

Când se văd fire și pânze de paiangă pe pământ și pe arături și când începe să îngălbinească și să cadă frunza frasinului și ghinda stejarului, atunci se seamănă grăul de toamnă.

Grăul de primăvară se sămănește de vremea încă în mustul zăpezii.

Dacă ținem seamă de vremea sămănării lucrăm bine și pământul în care sămănăm grăul și după ce a răsărit încă îl grijim cu sârguință atunci putem fi siguri, că va crește

În paiu cât trestia,

În spic cât vrabia

În bob cât mazărea.

La secere vom avea snopi grei din cauza vor curge boabele din belșug și „pâinea noastră cea de toate zilele“ ne va fi asigurată.

ION POPU-CĂMPEANU.

Marina militară franceză cumpără păcură dela noi. Marina militară franceză a cerut dela societățile petrolifere dela noi din țară ofertă pentru vinderea de păcură.

Aceasta cerere este de foarte mare însemnătate pentru noi, fiindcă până acum Franța cumpăra păcura din America. Acum producția de păcură în România încă este în sporire și Franța cunoscând calitatea bună a păcurii noastre, o cumpără dela noi.

FEL DE FEL

Sămânță de viermi de mătasă. Cultivarea viermilor de mătasă și la noi în țară se face în măsură destul de mare. Până acum sămânța de viermi de mătasă se aducea din străinătate, mai ales din Franța. Și milioane de lei trebuia să plătim pentru această sămânță. Azi sămânța de viermi de mătasă găsim din abundență și la noi în țară. La Orșova, încă în primăvara anului trecut s'a înființat, din ajutorul dat de Ministerul agriculturii, o casă mare unde se face creșterea viermilor de mătasă și mai ales alegerea seminței celei mai bune.

În anul trecut au lucrat zilnic 120 de lucrătoare. S'a produs ou total 108 kg. 820 gr. sămânță, din care: 96 kg. 410 gr. sămânță de rasă galbenă curată, 4 kg. 175 gr. sămânță de rasă galbenă încrucișată, 5 kg. 175 gr. sămânță de rasă galbenă aurie; 810 gr. rasă albă de China și 2 kg. 250 gr. rasă albă de Bagdad.

Această cantitate de sămânță a fost împărțită în pachete de câte 200 și 250 gr. și puse în camere deosebite pentru iernat. În primăvară va fi împărțită aceluia care dorește să se ocupe cu viermii de mătasă.

*

Cum trebuie să fie o sămânță bună. O sămânță pentru că să fie bună și să încolțească trebuie să fie coaptă și să-și fi păstrat puterea de încolțire.

Sămânța care este bună, dacă o punem într'un tier de apă, cade la fund, pe când o sămânță rea plutește deasupra apei.

Sămânțele făinoase își păstrează puterea de încolțire mai mulți ani.

Sămânțele oleioase păstrate mai mulți ani nu sunt bune de sămănat, fiindcă uleiul din ele se rânzește și sămânța se strică.

*

Câtă sămânță de grâu se samăna pe un hectar. De obicei pe un hectar se samăna 160 până la 200 kg. grâu. Ceva mai mult se samăna atunci când se seamăna târziu, când sămânța nu-i prea bună, când se samăna cu mâna și când se samăna pe timp uscat, ori sămânța este prea veche. A samăna grăul prea des este o mare greșală. Este o zicală „nu-i buruiănă mai stricăcioasă pentru grâu, decât însuși grăul”. Și e drept, căci grăul prea des, e înăbușit și nu se produce.

*

Cum să folosim locurile nearabile. Mulți plugari au locuri cari nu se pot ara și nu se pot folosi nici pentru pășune, nici pentru fânate cum sunt: râpele, paraiele, mlaștinile, coastele înalte și pietrișurile.

Din aceste locuri încă putem să tragem folos în chipul următor: Râpele și paraiele le sădim cu piopi, sălcii și mai ales cu răchită. Din sălcii și răchită împletim coșuri. Malurile râpelor și ale paraielor încă sunt ferite de prăbușiri.

Mlaștinile le sădim tot cu răchită.

Coastele înalte și pietrișurile le sădim cu viță de vie, cu lemne de pădure mai ales cu aluni, din cari avem nuele pentru garduri și chiar și lemne de foc.

*

Pădurile din România. Azi avem în România peste 7 milioane hectare cu păduri. În 1925 s'a exportat (trimis în alte țări) 110 mii vagoane scânduri și grinzi, deși anual, după lege, se pot tăia numai 50 mii vagoane. Pentru pășuni comunale s'au expropriat din suprafața pădurilor peste 867 mii hectare. Pe când în alte țări se plantează pădurile, noi le nimicim, ceea ce este un mare rău, căci se împuținează și ploile și verile devin tot mai săcetoase.

*

Astuparea gurilor Dunării la Sulina. Din cauza nămolului mult pe care îl cară apa Dunării, gura dela brațul Sulina e în primejdie să se astupe. Încă în 1914 s'a observat că afunzimea gurei Dunării la Sulina tot scade. Din cauza războiului însă nu s'au putut face desfundări. În 1921 afunzimea era de 24 picioare. Aceasta afunzime a rămas statornică până astăzi, când a început să scadă, așa că în Octombrie era numai de 19 picioare, în Ianuarie de 18 picioare, iar în Februarie de 17 picioare.

O adâncime așa mică n'a mai avut gura Sulina din 1863, când pe Dunăre navigau numai corăbii cu pânze, pe cari se putea încărcă abia câte 300—400 tone. Azi însă când pe Dunăre umblă vapoare de câte 5000—6000 tone, aceasta afunzime e primejdioasă. De aceea trebuie să se înceapă lucrări de desfundare pentru ca navigația să nu fie împiedecată.

*

Contractul încheiat între căile ferate române și Banca Națională. Între Banca Națională a României și între Direcțiunea generală a căilor ferate române s'a încheiat un contract în înțelesul căruia dela 1 Martie începând, toate încasările dela căile ferate se vor vărsa în casa Băncii Naționale, în schimb toate cheltuielile mai mari de un milion lei le va plăti Banca Națională. Cheltuielile mai mici de un milion lei, pot fi plătite și de casele generale ale căilor ferate și de casele stațiilor, din încasările pe cari le fac.

*

Mari uzine electrice în Banat. Lângă Rusca montană, între Hațeg și Caransebeș, se construiesc mari uzine electrice, cari vor produce electricitate multă pentru mănarea fabricilor din jur și pentru luminarea orașelor Caransebeș, Lugoj, Timișoara, Deta, Lovrin și Periam.

*

Cât lapte este în Germania. Germania este una din țările, cari consumă mai mult lapte. Anual în Germania se mulg zece miliarde litri de lapte, în valoare de 35 miliarde mărci aur. Aceasta cantitate de lapte în tone face 30 milioane tone, sau trei milioane vagoane la an sau opt mii vagoane lapte la zi. La aceasta mare cantitate de lapte se mai adaugă încă și untul și brânzeturile aduse din Rusia, Suedia și alte țări și cari ating anual valoarea de 600 milioane mărci aur.

Din cele 10 miliarde litri de lapte, 85% se folosește crud ori se preface în unt și brânză, iar 15% e lăsat vițelilor sugaci.

*

Petrol în Africa de sud. În părțile de miazăzi ale Africii s'au găsit bogate izvoare cu petrol. Mai multe societăți americane și engleze au și început săpăturile. Până acum numai cu lucrările de săpare s'au cheltuit 11 mii 600 lire sterline.

*

Cât lapte se consumă în orașele din Europa. Una dintre mâncările cele mai sănătoase este laptele. Chiar pentru aceea nici dintr'o mâncare nu se consumă atâta ca și din lapte. Ținând seamă de cantitatea de lapte ce o consumă un om în cursul unui an, vedem că cel mai mult lapte se mănâncă în orașele nemțești și anume: în Viena un om consumă la an 215 litri lapte, în Zürich un om consumă la an 210 litri lapte, în Frankfurt 159 litri lapte, în Stuttgart 156 litri lapte, în Wiesbaden 135 litri lapte, în Heidelberg 132 litri lapte, în Paris 122 litri lapte, în Budapesta 122 litri lapte, în Dresda 105 litri lapte, în Berlin 106 litri lapte, în Brașov 95 litri lapte, în Timișoara 82 litri lapte, în Londra 56 litri lapte, în Cernăuși 45 litri lapte, în Milano 65 litri lapte, în Sofia 32 litri lapte, în București 22 litri lapte, în Iași 21 litri lapte, în Ploiești 18 litri lapte și în Petrograd 17 litri lapte.

Mai mult lapte mănâncă vienezul și mai puțin rusul din Petrograd.

În România mai mult lapte mănâncă Brașovenii și mai puțin cei din Ploiești.

Cum umblă vremea

În Europa. Vremea e tot ca și în săptămâna trecută. Prin Anglia și Franța căldura a mai crescut, iar în răsăritul Rusiei frigul încă stă, arătând termometrul 24 grade sub zero. Ploaie a căzut prin părțile de miazăzi-apus și prin mijlocul Europei.

În România. În părțile de miază-noapte a căzut zăpadă. Vânturile ce-au suflat din spre miază-noapte-răsărit au făcut ca zăpada să fie viscoloașă. Din cauza acestei zăpezi frigul a crescut binișor. Prin Moldova și Basarabia s'a făcut ger destul de puternic. La Huși termometrul arată 13 grade sub zero.

Se prevede vânt din spre miază-noapte-apus și miază-noapte-răsărit, Cerul senin peste tot locul. Frigul se va ținea încă binișor, pricinuind încă un ger destul de aspru.

Cărți nouă.

Au ieșit dela tipar:

Cinstirea Precurătorilor Fecioare Maria a îngerilor, a sfinților. Moaștele iconele, sfânta Cruce, Prescurile. De Dr. Nicolae Brinzeu. Broșura această formează Nr. 7 din seria „Pocăiții”, editate de autor. Prețul unui ex. Lei 8, seria întregă 62.50

*

A doua venire a D. N. Isus Hristos. Rădăcirea adventistă sau milenistă. De Dr. Nicolae Brinzeu. Broșura această, Nr. 8 din seria „Pocăiții”, editate de autor, combate învățătura adventiștilor, în chip amănunțit, cum nu s'a mai făcut, pe cât știm, nici în literatura străină. Broșura se extinde pe 24 pagini, de aceea prețul e 12 Lei. Abonații seriei întregi o au cu prețul de 8 Lei, ca și celelalte numere. Se poate avea dela autor și dela Librării.

Poșta gazetei.

Iacob Pantea, S.—B. — Am primit Lei 150, din cari am trecut pe 1925 Lei 60; iar 90 Lei pe 1926. Mai restată încă 60 Lei până la 31 Dec. 1926.

Ioan Botean, N. — Am primit 150 Lei. Mai restată încă 40 Lei pe 1926.

Ioan G. Oltean, L. — Am primit Lei 120.

Emiliu V. Degan, B. — Am primit Lei 735.50.

Vasiliu Popa T. B. — Am primit 150 Lei.

V. Manole, B. — Am primit Lei 150 din cari am trecut pe 1925 Lei 120, iar restul de 30 Lei pe 1926. Mai restată încă 120 Lei până la 31 Dec. 1926.

Vasile Ilieș I. Zaharie, C. — Am primit 100 Lei. până la 31 Dec. 1925.

Pavel Ricean, T. — Am primit 150 Lei, din care am trecut restanța de pe 1923 Lei 6, pe 1925 Lei 120, iar restul de 24 Lei pe 1926.

Ioan Lița P. T. — Am primit 150 lei. Mai restată pe 1925 lei 120.

Ioan Borgovan, M. — Am primit lei 200 — Mai restată 15 lei pe 1926.

H. Maurer, M. — Am primit lei 75. — Foaia Vă merge începând cu 1 Martie 1926.

Sofia Huțua, n. C. M. — Am primit lei 300. Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1926.

Alexandru Cozma, A. — Am primit lei 250.

Dumitru Copăcean, A. — Am primit lei 75. — Foaia vă merge regulat din 15 Februar 1926.

Victor Marchiș, Inv. S. — Am primit 150 Lei Abonamentul plătit până la 31 Decembrie 1926.

Popa Constantin, M. Am primit Lei 65.

Prea Onor. A. C. D. Blaj. — Am primit cu cea mai mare mulțumită suma de 500 lei, abonament pe anul 1926. Asemenea încurajări sunt de cel mai mare folos pentru cauza, pe care slujim cu toată căldura inimilor noastre. Fapta Sfinției Voastre este o încurajare dintre celea mai prețioase!

Redactor responsabil IULIU MAIOR

„PATRIA“ bancă pentru Credit, Comerț și Industrie s. a. BLAJ

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 9-52

PROSPECT DE EMISIUNE

În baza hotărârii adunării generale a acționarilor ținută la 12 Noemvrie 1922 și în conformitate cu Art. 5 din Statutele Institutului „PATRIA“ bancă pentru Credit, Comerț și Industrie s. a. Blaj, subsemnatul Consiliu de Administrație deschide prin aceasta subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul completării capitalului societar, la Lei 12,000,000—

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze deodată cu prezentarea acțiilor vechi, cel mai târziu până la 31 Martie 1926, după fiecare acțiune veche à Lei 500, câte o acțiune nouă, cu prețul de Lei 500—

2. Prețul nouilor acțiuni se va achita în 5 rate și anume:

20% = Lei 100— de acțiune, la subscripție.
 20% = „ 100— „ „ până la 30 Iunie 1926.
 20% = „ 100— „ „ „ 30 Septemvrie 1926.
 20% = „ 100— „ „ „ 31 Decemvrie 1926.
 20% = „ 100— „ „ „ 31 Martie 1927.

Fără de acționarii, cari nu vor achita vărsămintele la termen, se vor aplica dispozițiunile Art. 6 din statute.

3. Acționarii cari vor face vărsămintele în rate, vor beneficia de 12% dobândă și vor avea să plătească 14% după ratele restante. Acționarii cari vor vărsa până la 30 Iunie 1926 valoarea integrală a acțiunilor, vor beneficia de întreg dividendul anului 1926. Acțiunile achitate integral până la 31 Martie 1927 vor beneficia de întreg dividendul anului 1927.

4. Acțiunile rămase neoptate de vechii acționari, se vor vinde și la neacționari în condițiunile ce le va fixa Consiliul de Administrație.

5. Ca locuri de prezentare a acțiunilor, precum și pentru vărsămintele, se designează Centrala din Blaj și filialele din Teiuș și Șarmaș, precum și „Albina“ filiala din Cluj.

6. Pentru anunțare la emisiune, se va folosi Declarațiunea anexată Prospectului trimis la nume și la bănci.

Blaj, la 27 Februarie 1926.

Consiliul de Administrație

ss. Dr. V. Macaveiu ss. Muntean
președinte director executiv

1-1 147

Casă de vânzare în Blaj

Casele din Str. Regina Maria nr. 115, în centrul orașului, cu frontul la stradă, 8 camere, pivniță și culină de vară, foarte potrivite pentru comerț sau birouri advocaționale, se vând din mână liberă.

Informațiuni la dl

(146) 1-4.

Aurel Ciungan, Blaj.

De vânzare Un motor de 6 H. P. de benzină și petrol, a fost folosit numai 6 luni, se află la EMERICH MAYER mecanic, Blaj.

Tot aici se primește pentru **Foroștruit**: tuciu, alamă roșie, alamă galbenă, bronz, aluminium, fier și oțel foroștruit cu **Sudat** (Schweitzapparat).

6-6. (133)

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC SIBIENESC**HOZA și MARCU**

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorile. Barehete-sifoane, pânzetură, pânză de ceasafuri, gra, del, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby“. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Ghimpiari pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octomvrie 1925 și pe tot timpul duratei școalelor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5% iar dela 1000 Lei în sus 10%. Încercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

20-? (95)

10 % mare reducere 10 %

Se vând

(145) 1-1.

casele din Str. Principală nr. 6. Blaj, unde a fost Bodega „Trei Gutui“, 4 camere, cămară, pivniță, cotețe, grădini și două prăvălii.

Pantofăria modernă**Niculae Barna**

BLAJ, Piața Inocențiu M. Clain.

(148) 1-?

Se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, pentru domni și dame, din materialul cel mai bun, cu prețurile cele mai moderate.

Răspândiți „UNIREA POPORULUI“

Magazin de pălării de Dame**Aneta Filip**

Blaj, str. Ion Micu Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoștință Onor. public din loc și jur, că din 10 Februarie primesc spre curățit, vopsit și transformat după ultima modă de București

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătasă și de cordelute, din diferite materii. Imi sosesc și cele mai frumoase pălării de vară, în prețuri moderate.

Decoruri moderne

flori, pene, panglici, și alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am și

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum și pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne și Domnișoare să cerceteze eu toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj

(132) 4-10.